

Devrimci Anarşist Faaliyet: «Το σχέδιο του κράτους για την εξάλειψη της επαναστατικής αντιπολίτευσης δεν έχει ακόμη τελειώσει»

Paddy Rua*

Καθώς η καταστολή συνεχίζεται στην Τουρκία εν μέσω γενικευμένης οικονομικής κρίσης, είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε με ένα μέλος της Devrimci Anarşist Faaliyet (DAF), μια αναρχική οργάνωση με βάση την Τουρκία, την τρέχουσα κατάσταση υπό το καθεστώς Ερντογάν και τις επιπτώσεις τους στη συνεχιζόμενη συριακή διαμάχη και τη νέα ισορροπία εξουσίας που δημιουργείται από αυτόν τον εμφύλιο πόλεμο. Οι προοπτικές τους ενδιαφέρουν τους αγωνιστές παντού στον κόσμο.

1. Από το μισό πραξικόπημα εναντίον του Ερντογάν το 2016, η πολιτική του έχει γίνει πιο επιθετική εσωτερικά και εξωτερικά. Ποιες πιστεύετε ότι είναι οι κυριότερες εκδηλώσεις αυτής της πολιτικής και οι συνέπειές της;

Το πραξικόπημα έγινε σε ένα κρίσιμο στάδιο για τον Ερντογάν και το κόμμα του AKP, μιας και επέτρεψε ιδιαίτερα μια «κατάσταση έκτακτης ανάγκης» η οποία αποφασίστηκε στο όνομα της εξάλειψης των «εχθρών» στο εσωτερικό πολλώνκρατικών θεσμών. Ο συνεχιζόμενος πόλεμος μεταξύ της FETO (η οποία είναι θρησκευτική οργάνωση, με πολλά μέλη στη χώρα και σημαντικές θέσεις σε θεσμούς, από ανώτερα δικαστήρια έως το στρατό και έχει ειπωθεί ότι είναι πίσω από την απόπειρα του πραξικοπήματος) και του AKP εξελίχθηκε σε νόμιμη καταστολή τελευταία μετά το πραξικόπημα. Ο Ερντογάν εκμεταλλεύτηκε αυτή την κατάσταση (είναι ηγέτης ενός κόμματος το οποίο προοριζόταν να στερηθεί την πολιτική εξουσία από το πραξικόπημα). «Το να είσαι εκλεγμένος ηγέτης» σε βαφτίζει με το ιερό πνεύμα της δημοκρατίας κατά τη διάρκεια ενός πραξικοπήματος. Αυτός και το κόμμα του είχαν εκλεγεί στις γενικές εκλογές και οι «εχθροί της δημοκρατίας» προσπάθησαν να τον σκοτώσουν ώστε να αναλάβουν αυτοί τον έλεγχο του κράτους με έναν αντιδημοκρατικό τρόπο!

Κατά τη διάρκεια του πραξικοπήματος και μετά, η προπαγάνδα της «δημοκρατίας» διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο για να πείσει κάθε ομάδα (ακόμη και το κύριο κόμμα της αντιπολίτευσης) και άτομο για τη «νόμιμη» πολιτική ύπαρξη του AKP. Κάθε αυταρχικό βήμα που έλαβε η κυβέρνηση (και μάλιστα η κυβέρνηση είναι ο Ερντογάν) έχει ληφθεί στο όνομα της... δημοκρατίας. Η «δημοκρατική» νίκη του Ερντογάν ενάντια στο στρατιωτικό πραξικόπημα τον βοήθησε να αλλάξει το καθεστώς (τώρα ένα προεδρικό καθεστώς) αναλαμβάνοντας όλη τη νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική εξουσία.

Ο Ερντογάν και το σχέδιο «ψευδαίσθησης της δημοκρατίας» του κόμματός του, τους επιτρέπουν να ασκούν πολιτική εξουσία. Με αυτό το νόμιμο πολιτικό στάδιο έχουν εγκαθιδρύσει μια «μη δημοκρατική» κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας, πραγματοποίησαν εκλογές και ένα δημοψήφισμα. Ένα δημοψήφισμα για την αλλαγή του συστήματος εκλογής για το κοινοβούλιο και πρόεδρο... Γι' αυτό σκεφτείτε τη λεγόμενη δημοκρατία των εκλογών! Δεν ήταν έκπληξη το γεγονός ότι πήραν ό,τι ήθελαν από τις εκλογές. Αυτό το μέρος της όλης διαδικασίας είναι σημαντικό, επειδή προσπάθησαν να παρουσιαστούν ως δημοκράτες για την εγχώρια και ξένη πολιτική. Έτσι κάθε βήμα του Ερντογάν και του κόμματός του ήταν εγγυημένο πολιτικά.

Σε αυτή τη δημοκρατικά κατοχυρωμένη πολιτική διαδικασία, επήλθε ένα μεγάλο κύμα καταστολής για τον λαό και τις οργανώσεις της αντιπολίτευσης. Αρκετοί άνθρωποι και οργανώσεις έχουν βιώσει το καταπιεστικό πρόσωπο της κατάστασης έκτακτης ανάγκης. Πολλοί άνθρωποι έχουν φυλακιστεί χωρίς δικαστική διαδικασία, σύμφωνα με την επιθυμία του «προέδρου» και για χάρη του «έθνους». Πολλές οργανώσεις έχουν κλείσει, έχουν απαγορευτεί, πολλές από αυτές αντιμετώπισαν διάφορες τιμωρίες... Έτσι, η κατάσταση έκτακτης ανάγκης τους βοήθησε να εξαλείψουν την κοινωνική αντιπολίτευση. Στην πραγματικότητα, στόχευαν τους επαναστάτες και οργανώσεις περισσότερο από ό,τι το FETO.

Και η αποκαλούμενη αντιπολίτευση απλώς επικεντρώθηκε στις εκλογές, μέσω των οποίων νόμιζαν ότι υπήρχε η ευκαιρία να νικήσουν τον Ερντογάν με δημοκρατικό τρόπο. Αυτή η επιλογή ήταν πολύ αφελής και βοήθησε σε μεγαλύτερη νομιμοποίηση του Ερντογάν και το κόμματος του .

Αυτή η επιθετική πολιτική από τον πρόεδρο ενθάρρυνε τις φασιστικές και συντηρητικές κινητοποιήσεις στην κοινωνία. Οι φασιστικές και ισλαμικές οργανώσεις ή ομάδες προσπάθησαν να τιμωρήσουν ανθρώπους ή ομάδες που είδαν ως «εχθρό του έθνους και της θρησκείας». Οι κρατικά υποστηριζόμενες παραστρατιωτικές ομάδες έλαβαν επίσης συμμετείχαν.

Κάτω από αυτά τα εσωτερικά κατασταλτικά βήματα, χρησιμοποιούν τις ίδιες επιθετικές στρατηγικές στην εξωτερική πολιτική. Κατά τη διάρκεια της κατάστασης έκτακτης ανάγκης έχουν επιτεθεί και εισέβαλαν σε ορισμένα μέρη της Rojava.

2. Η χώρα, εν τω μεταξύ, αντιμετωπίζει μια δραματική οικονομική κρίση και δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι θα βελτιωθεί. Ποιος είναι ο αντίκτυπος αυτής της κρίσης στους απλούς Τούρκους;

Είναι προφανές ότι καθημερινά γίνεται όλο και πιο δύσκολο να συμβαδίσουμε με την κρίση. Τα τελευταία στοιχεία για το όριο της φτώχειας που έγιναν γνωστά από μια συνδικαλιστική συνομοσπονδία εργαζομένων ήταν περίπου 5.500 λίρες και το όριο πείνας γύρω στα 1.800 λίρες, ενώ ο ελάχιστος μισθός ήταν περίπου 1.500 λίρες πριν την κρίση. Η αύξηση των τιμών επηρεάζει κάθε αγαθό που είναι απαραίτητο για την ανθρώπινη ανάγκη.

Στην πραγματικότητα, πριν από την «κρίση του δολαρίου», η οικονομική κατάσταση ήταν επίσης κακή. Μιλάμε για μια οικονομία που έχει προσπαθήσει να αναδιαρθρωθεί από τον πρόεδρο και την κυβέρνηση. Μετά την αποκάλυψη της οικονομικής διαφθοράς του AKP στον συνεχιζόμενο πόλεμο με την FETO πριν από τέσσερα χρόνια, ο Ερντογάν (ειδικά τα μέλη της οικογενείας του ήταν μέρος αυτής της διαφθοράς) και το κόμμα του προσπάθησε να οργανώσει εκ νέου την οικονομία. Οι μεγαλύτερες εταιρείες σε διάφορους τομείς της καπιταλιστικής οικονομίας αντικαταστάθηκαν από άλλες εταιρείες. Μερικές φορές το κράτος εκχωρεί κρατικούς διαχειριστές σε μεγάλες εταιρείες, μερικές φορές οι προϊστάμενοι αυτών των εταιρειών αναγκάζονται να πωλούν τις εταιρείες τους σε χαμηλές τιμές σε άλλα αφεντικά που έχουν άμεση σχέση με το AKP. Έτσι ο Ερντογάν και το κόμμα του δημιουργούν ένα νέο τύπο καπιταλισμού πρωτοποριακό από το κράτος.

Οι οικονομικές σχέσεις με κράτη όπως η Ρωσία, το Ιράν κ.λπ. έχουν επίσης άμεσους δεσμούς με αυτή τη νέα οικονομική στρατηγική. Οι νέες οικονομικές συμφωνίες μεταξύ αυτών των κρατών ή των εταιρειών αυτών των κρατών είναι, αφενός, ένας καλός τρόπος για την εξάλειψη των παλιών μορφών του καπιταλισμού που δεν είναι κατάλληλοι, μερικές φορές αντιτίθενται στις νέες στρατηγικές του Ερντογάν και είναι μια ευκαιρία για να δώσουμε τη δυνατότητα στις νέες μορφές. Από την άλλη πλευρά, όμως, είναι ένα εργαλείο για τη διατήρηση της ροής χρημάτων κρύβοντας την οικονομική κρίση και διατηρώντας τα οφέλη από την οικονομική κρίση για τις εταιρείες. Η συνεχής αλλαγή στις ξένες σχέσεις καθιστά την οικονομία πιο ανοικτή σε οποιαδήποτε επιρροή. Η κρίση του δολαρίου είναι μόνο μια συνέπεια αυτής της πολιτικής.

Παρά την οικονομική κρίση, δεν έχει εμφανιστεί ακόμη κάποια κοινωνική αντίδραση στην κρίση αυτή. Ο κύριος λόγος αυτής της ακινησίας είναι η πολιτική καταστολή που εγγυάται το προεδρικό καθεστώς. Οποιοδήποτε είδος διαμαρτυρίας απαγορεύεται *de facto* και είναι εύκολο να συλληφθούν άνθρωποι ή να κλείσουν οργανώσεις με ένα «τρομοκρατικό» διάταγμα. Για παράδειγμα, την περασμένη εβδομάδα απαγορεύτηκε η διαδήλωση των οικοδόμων για το τρίτο αεροδρόμιο της Κωνσταντινούπολης. Εξακόσιοι εργαζόμενοι τέθηκαν υπό κράτηση από την αστυνομία με το πρόσχημα ότι αποτελούσαν «τρομοκρατική απεργία που οργανώθηκε με τη βοήθεια ξένων δυνάμεων», 13 από τους οποίους στάλθηκαν στη φυλακή.

Έτσι σε ένα τέτοιο ολοκληρωτικό καθεστώς τα πράγματα δεν παίρνουν το δρόμο που θέλει ο μαρξισμός. Η μαρξιστική ανάλυση της κατάστασης επικεντρώνεται απλώς στον ρόλο των εταιρειών που αυξάνουν τις τιμές και προσπαθούν να επωφεληθούν από την κρίση. Ο ρόλος του κράτους πρέπει να αξιολογηθεί και να γίνει προσπάθεια να συγκροτηθούν στρατηγικές για την πάλη ενάντια στο κράτος.

Οι κακές συνθήκες στις οποίες ζει ο λαός επιδεινώνονται. Οι αυτο-οργανωμένες προσπάθειες του λαού σε τέτοιες συνθήκες οικονομικής κρίσης σε διάφορες γεωγραφικές περιοχές γίνονται όλο και πιο σημαντικά μοντέλα μέρα με τη μέρα, τα οποία θεωρούμε ως έναν τρόπο να συμβαδίσουμε με την κρίση και να προσπαθήσουμε να οργανώσουμε την κοινωνία. Πρόκειται για μια σημαντική ζωντανή λύση, η οποία πρέπει να πραγματοποιηθεί μέσω ενός πολιτικά οργανωμένου αγώνα.

3. Οι σχέσεις με τις ΗΠΑ δεν βρίσκονται σε καλά επίπεδα, με συνεχιζόμενο εμπορικό πόλεμο, διπλωματικά επεισόδια με αφορμή τη σύλληψη ενός Αμερικανού πολίτη στην Τουρκία και εντάσεις στο NATO σε σχέση με το Κουρδικό και τη Συρία... Πώς πιστεύετε ότι αυτή η κρίση θα επηρεάσει την πορεία του αυταρχικού σχεδίου του Ερντογάν;

Η εξωτερική πολιτική του τουρκικού κράτους είναι ασταθής. Αυτή είναι η εξωτερική στρατηγική του κράτους. Πριν από λίγα χρόνια, η ένταση με τη Ρωσία ξεχάστηκε, αλλά ένας πόλεμος με τη Ρωσία ήταν στα πρόθυρα σχεδόν με την κατάρριψη ενός ρωσικού αεροπλάνου στη Συρία. Αλλά τώρα, ένας από τους μεγαλύτερους συμμάχους στην περιοχή φαίνεται ότι είναι η Ρωσία.

Αυτή η στρατηγική δεν αποτελεί παράδειγμα *sui generis* για το τουρκικό κράτος. Οι σύμμαχοι χώρες γίνονται εχθροί και οι εχθροί γίνονται σύμμαχοι. Οι μακροπρόθεσμες

στρατηγικές αντικαθίστανται από βραχυπρόθεσμες στρατηγικές στις διεθνείς σχέσεις. Αυτή είναι η τάση της νέας πολιτικής παγκοσμίως.

Τώρα φαίνεται ότι τα συμφέροντα των Τούρκων, των Ρώσων και των Ιρανών (επίσης του Εσάντ, ο οποίος ήταν ο μεγαλύτερος εχθρός του τουρκικού κράτους μια φορά κι έναν καιρό) στη Ροτζάβα και τη Συρία διασταυρώνονται. Και αυτές οι διασταυρώσεις έχουν πιθανώς να έχουν σχέση με το μίσος κατά της κουρδικής πολιτικής ύπαρξης στη Ροτζάβα. Είναι προφανές ότι ούτε ο Εάντ ούτε ο Ερντογάν θέλουν την κουρδική πολιτική ύπαρξη στη Ροτζάβα. Και επιπλέον, φαίνεται ότι ετοιμάζονται οικονομικές συμφωνίες για αγωγούς φυσικού αερίου και πετρελαίου μεταξύ αυτών των κρατών.

Αλλά, όπως ανέφερα, οι στρατηγικές αυτές είναι βραχυπρόθεσμες. Δεν θα ήταν τόσο περίεργο αν, σε μερικούς μήνες από τώρα, εμφανιστεί μια μεγάλη εταιρική σχέση μεταξύ των ΗΠΑ και του τουρκικού κράτους. Ο Ερντογάν και ο Τραμπ θα μπορούσαν να έχουν παρόμοιες λαϊκιστικές μετατροπές.

4. Οι ΗΠΑ φαίνεται να έχουν μια πολύ αντιφατική θέση όσον αφορά τη Συρία: αφενός, υποστηρίζουν το SDF, το οποίο προκαλεί εντάσεις με την Τουρκία και, αφετέρου, έχουν την τάση να υπερασπίζονται την Al Qaeda Idlib, που ενισχύει αντικειμενικά την Τουρκία. Παίζουν, φαινομενικά, και τα δύο φύλλα την ίδια στιγμή. Ποια είναι η άποψή σας γι' αυτήν την πολιτική και πώς θα επηρεάσει το αποτέλεσμα του αιματηρού συριακού πολέμου;

Όλοι οι παράγοντες του συριακού πολέμου έχουν τις ίδιες στρατηγικές. Όλοι οι παράγοντες της γεωγραφίας γνώριζαν ότι είναι ένας τόπος στη Μέση Ανατολή και κάθε βήμα έχει πολλά αποτελέσματα.

Δεν είναι μόνο οι ΗΠΑ που παίζουν και τα δύο φύλλα την ίδια στιγμή. Είναι ένας τρόπος να είσαι στο παιχνίδι. Παρά τις ψυχρές σχέσεις με τις ΗΠΑ, ο Ερντογάν αναφέρει «πιθανή υποστήριξη» αν γίνει μια βήμα από τις ΗΠΑ για την Idlib. Η μεταβαλλόμενη θέση της Σαουδικής Αραβίας, η υποστήριξη του Κατάρ προς την Τουρκία, η συμμαχία Ρωσίας-Ιράν-Συρίας, το σύμφωνο ΗΠΑ-ΕΕ... Όλες οι συμφωνίες μεταξύ αυτών των κρατών, από την οικονομία στην πολιτική, είναι αλλοιώσιμες. Για παράδειγμα, η κοινωνική κινητοποίηση στο Ιράκ μπορεί να αλλάξει οποιαδήποτε στρατηγική στη Συρία.

Αυτές οι στρατηγικές των κρατών διατηρούν τις συγκρούσεις σε αυτές τις περιοχές και οι αιματηροί πόλεμοι στις περιοχές αυτές διατηρούν στην εξουσία τους εξωστρεφείς δολοφόνους όπως ο Ερντογάν, ο Εσάντ, ο Τραμπ ή ο Πούτιν. Η βασική στρατηγική όλων βασίζεται σε αυτό. Διατηρώντας την εξουσία.

5. Πιστεύετε ότι η επίθεση στην Afrin και η υπεράσπιση των τζιχάντ στο Idlib μοιάζουν με μια προσπάθεια να προσαρτηθούν μόνιμα αυτά τα εδάφη από τη Συρία ως μέρος ενός νεο-οθωμανικού σχεδίου;

Αυτό θα μπορούσε να είναι η προπαγάνδα αυτών των στρατηγικών αυτών στο εσωτερικό της Τουρκίας. Ο αυξανόμενος νεο-οθωμανικός λόγος έχει εμφανείς αντανάκλασεις στο μεταβαλλόμενο εθνικιστικό χαρακτήρα στην Τουρκία. Αλλά αυτή η γεωγραφία δεν είναι μια περιοχή στην οποία τα εκατονταετή εθνικιστικά ή θρησκευτικά προγράμματα μπορούν να έχουν την ευκαιρία να εμφανιστούν. Δεν είναι κατάλληλο

για στρατηγικές που εξαρτώνται από τη συμφωνία με άλλες πολιτικές ή οικονομικές δυνάμεις στην περιοχή.

6. Πιστεύετε ότι η αμερικανική υποστήριξη στην SDF απειλεί να τη μετατρέψει σε στρατό αντιπροσώπων για τις ΗΠΑ, επηρεάζοντας το έργο της αυτονομίας τους και επηρεάζοντας τα επαναστατικά διαπιστευτήρια του κουρδικού απελευθερωτικού κινήματος;

Η αμερικανική σιωπή σχετικά με τις επιθέσεις του τουρκικού κράτους έδειξε ότι η λεγόμενη συμμαχία δεν είναι κάποια σχέση συμμαχίας κάποιες εποχές. Αυτό είναι μια πραγματικότητα και το Κίνημα Κουρδικής Ελευθερίας έχει μιλήσει γι' αυτή την πραγματικότητα πολλές φορές. Έτσι σημαίνει ότι, μακριά από την ύπαρξη πληρεξούσιου στρατού, οι ΗΠΑ ή η Ρωσία μπορούν να απορρίψουν το κίνημα της Κουρδικής Ελευθερίας για μια στρατηγική.

Το σημαντικό είναι ότι το Κίνημα Κουρδικής Ελευθερίας δεν ξεκίνησε αυτή την αντίσταση ύπαρξης με τη χορηγία των ΗΠΑ ή της Ρωσίας. Υπάρχει η βούληση των ανθρώπων που ζουν εκεί και αγωνίζονται εναντίον κρατικών και καπιταλιστικών στρατηγικών στη γη.

Αυτού του είδους οι κίνδυνοι πρέπει να συζητηθούν με τη θέληση των ανθρώπων εκεί. Οι στρατηγικές των επαναστατικών φορέων πρέπει να κριτικάρονται με βάση τη γνώση των επαναστατών που εξακολουθούν να αγωνίζονται εκεί. Αυτό είναι πιο εποικοδομητική κριτική. Διαφορετικά, είναι μια κριτική που δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα της περιοχής και απλώς θέλει να κάνει μια μείωση.

Και φυσικά, οι κίνδυνοι των στρατηγικών πρέπει να κάνουν τους επαναστάτες να συνειδητοποιήσουν διαφορετικά ζητήματα και πιο ανοιχτά σε επικρίσεις που τάσσονται υπέρ της Επανάστασης της Ροτζάβα και τον επαναστατικό χαρακτήρα της.

Ενώ συζητάμε για τον επαναστατικό χαρακτήρα της Ροτζάβα, γενικά ξεχνάμε να συζητήσουμε. Νομίζω ότι αυτή η συζήτηση είναι εξίσου σημαντική με την κριτική των σχέσεων μεταξύ SDF και ΗΠΑ. Πρέπει να συζητήσουμε το ρόλο των «επαναστατών» ή «αντιιμπεριαλιστών» αντιιμπεριαλιστών" μαχητών στα μέτωπα του καθεστώτος του Εσαντ. Υπάρχουν πολλές οργανώσεις από διαφορετικά μέρη του κόσμου που αγωνίζονται με κίνητρο τη Ρωσία / ΕΣΣΔ.

7. Όχι και πολύ καιρό πριν, οι αναρχικοί στην Τουρκία έφταναν να νιώθουν τις κατασταλτικές πολιτικές του Ερντογάν καθώς η εφημερίδα σας "Meydan" διωκόταν ... έχει αλλάξει η κατάσταση για σας και ποιο πιστεύετε ότι είναι το μέλλον μιας ελευθεριακής εναλλαγής στην Τουρκία;

Όπως αναφέρθηκε πριν, η πολιτική καταστολή αυξάνεται καθημερινά. Η κατάσταση έκτακτης ανάγκης δεν έχει αρθεί, έχει μετατραπεί σε άλλη μορφή από το καθεστώς του προέδρου. Το σχέδιο του κράτους για την εξάλειψη της επαναστατικής αντιπολίτευσης δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί. Τώρα, η οικονομική κρίση είναι μια άλλη καταστολή. Από την άλλη πλευρά, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τη νέα εθνικιστική-θρησκευτική κουλτούρα του κράτους. Είναι μέρος της δημιουργίας μιας νέας κοινωνίας.

Έτσι, αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε είναι:

*Κοινωνικοποίηση μιας άλλης μορφής πολιτικής. Κατά τη διάρκεια της κατάστασης έκτακτης ανάγκης, η αντιπολίτευση απλώς επικεντρώθηκε σε μια εκλογική λύση. Είναι σημαντικό να κοινωνικοποιήσουμε ένα άλλο είδος πολιτικής που δεν θεωρεί τις εκλογές ως λύση. Η πολιτική που επικεντρώνεται στις εκλογές υπονομεύει σαφώς την κοινωνία και δημιουργεί εμπόδια στις κοινωνικές κινητοποιήσεις ενάντια σε πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, προσπαθήσαμε να είμαστε στους δρόμους, να αντιδρούμε στις εθνικιστικές και κατασταλτικές πολιτικές του κράτους και να προπαγανδίζουμε τον αναρχισμό.

*Εύρεση πρακτικών λύσεων για την οικονομική κρίση. Η οικονομική κρίση δεν είναι μόνο μια κατάσταση που πρέπει να αναλυθεί. Είναι σημαντικό να μιλήσουμε για τρόπους πρόληψης. Είναι σαφές ότι πρέπει να καταργήσουμε τον καπιταλισμό. Αλλά η ανάγκη για αυτο-οργανωμένα οικονομικά μοντέλα εμφανίζεται σε μια εποχή κρίσης. Οι πολυάριθμες εμπειρίες σε όλο τον κόσμο σε τέτοιες εποχές αποτελούν σημαντικά παραδείγματα για τη δημιουργία της δικής μας. Αυτήν την περίοδο, προσπαθούμε να δημιουργήσουμε εναλλακτικές οικονομίες και κοινωνικοποίηση της ανάγκης δημιουργίας ζωντανών δεσμών μεταξύ καταπιεσμένων λαών.

*Κοινωνικοποίηση της κουλτούρας μας με βάση την ανταλλαγή και την αλληλεγγύη. Ολόκληρη η πολιτική και οικονομική καταστολή από το κράτος και τους καπιταλιστές νομιμοποιούνται με τη βοήθεια της θρησκευτικής και εθνικιστικής προπαγάνδας από τα μέσα ενημέρωσης στην εκπαίδευση. Είναι σημαντικό να κοινωνικοποιήσουμε την κουλτούρα μας με βάση την ανταλλαγή και την αλληλεγγύη ενάντια σε αυτό. Με τις κοινωνικές δραστηριότητες και τα κοινωνικά μας κέντρα προσπαθούμε να κοινωνικοποιήσουμε μια νέα κουλτούρα ενάντια στον πολιτισμό του καπιταλισμού και του κράτους.

*Οι πολιτικές και οικονομικές κρίσεις είναι δύσκολες, αλλά είναι σημαντικό να συνεχίσουμε τον αγώνα μας υπό αυτές τις συνθήκες. Η κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε δεν σχετίζεται μόνο με τη γεωγραφία μας. Όλες οι οικονομικές, πολιτικές και κοινωνικές στρατηγικές των καπιταλιστών και των κρατών στοχεύουν στην καταπίεση ολόκληρου του κόσμου. Ονομάζουμε αυτή την περίοδο «τρομοκρατία», η οποία καθοδηγείται από πρόσωπα όπως ο Ερντογάν, ο Πούτιν, ο Εσάντ, ο Τραμπο, ο Μαδούρο... Χρειαζόμαστε αλληλεγγύη περισσότερο από ποτέ ως οι καταπιεσμένοι λαοί σε ολόκληρο τον κόσμο. Και δεν χρειαζόμαστε τίποτα περισσότερο από μια κοινωνική επανάσταση.

*Ο Paddy Rua είναι μέλος του Workers Solidarity Movement (WSM - Κίνημα Εργατικής Αλληλεγγύης) από την Ιρλανδία. Η συνέντευξη στα αγγλικά δημοσιεύτηκε εδώ: <https://www.anarkismo.net/article/31150> Ελληνική μετάφραση: Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης, Οκτώβρης 2018. Στα ελληνικά εδώ: <https://www.anarkismo.net/article/31164>